

Європейські інтеграційні процеси

Балашова О.
НаУ «ОА»

Суд Європейського Союзу the Court of Justice of the European Union

The word curia also came to denote the places of assembly, especially of the senate.

Заснування:

- ◎ Європейський суд був заснований відповідно до Угоди про Європейське співтовариство вугілля та сталі у 1952 році як Суд Європейського співтовариства з вугілля та сталі. З набранням чинності Римськими договорами в 1958 році Суд став спільним інститутом для трьох Співтовариств (ЄСВС, ЄЕС, Євроатом).
- ◎ Після набуття чинності Лісабонським договором 1 грудня 2009 року Європейський Союз тепер є юридичною особою і набув компетенції, раніше переданої Європейському Співтовариству.

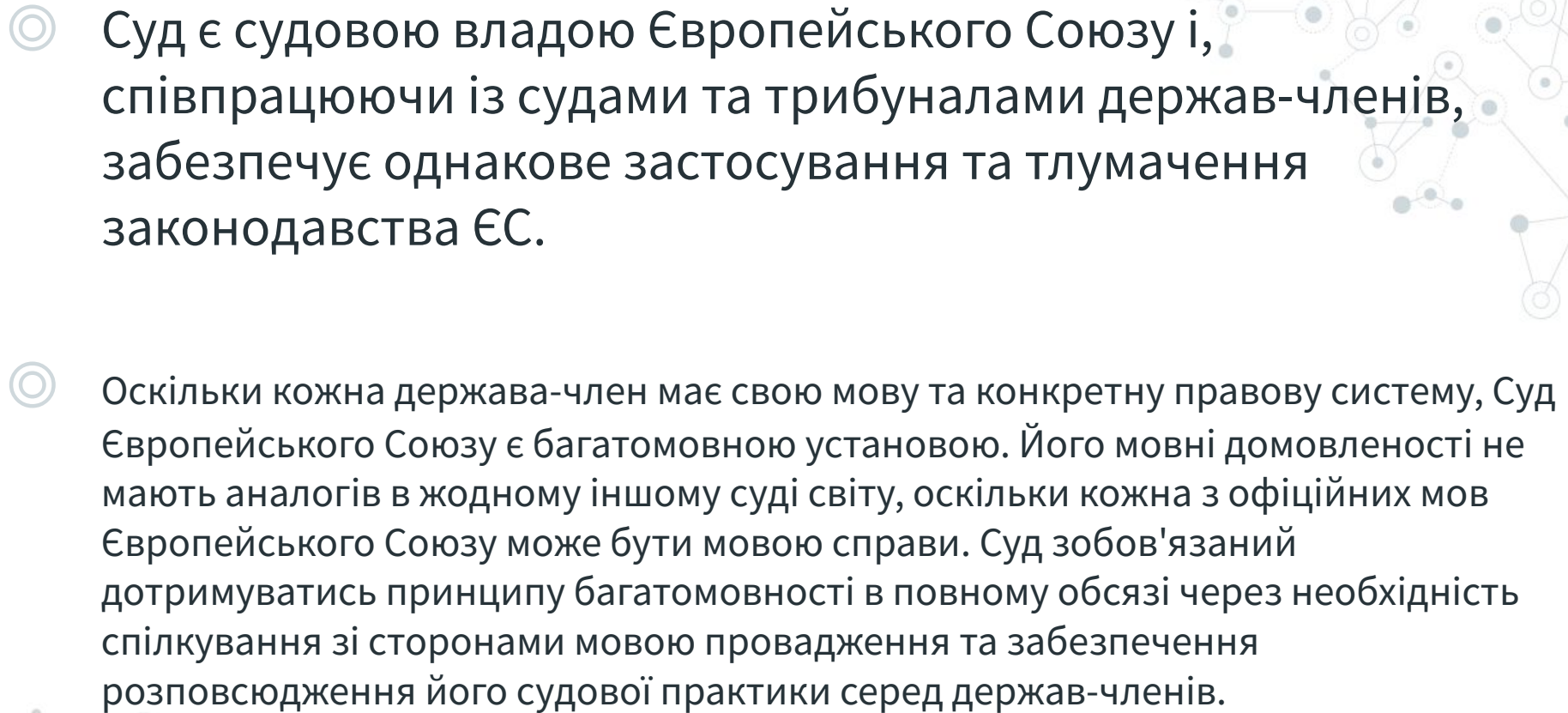
ЄС+Євроатом

- ◎ Суд Європейського Союзу є судовою установою Європейського Союзу та Європейського Співтовариства з атомної енергії (Євратом). Він складається з двох судів: Суду та Загального суду. Їх головне завдання - вивчити законність заходів ЄС та забезпечити однакове тлумачення та застосування законодавства ЄС.

Структура:

- ◎ Суд Європейського Союзу, штаб-квартира якого знаходиться в Люксембурзі, складається з двох судів: **Суду та Загального суду** (створений у 1988 р.). **Трибунал державної служби, створений** у 2004 році, припинив свою діяльність 1 вересня 2016 року після передачі його юрисдикції до Генерального суду в контексті реформи судової структури Європейського Союзу.

-
- ◎ Суд є судовою владою Європейського Союзу і, співпрацюючи із судами та трибуналами держав-членів, забезпечує однакове застосування та тлумачення законодавства ЄС.
 - ◎ Оскільки кожна держава-член має свою мову та конкретну правову систему, Суд Європейського Союзу є багатомовною установою. Його мовні домовленості не мають аналогів в жодному іншому суді світу, оскільки кожна з офіційних мов Європейського Союзу може бути мовою справи. Суд зобов'язаний дотримуватись принципу багатомовності в повному обсязі через необхідність спілкування зі сторонами мовою провадження та забезпечення розповсюдження його судової практики серед держав-членів.

першість законодавства ЄС над національним законодавством

- ⦿ У своїй прецедентній практиці Суд визначив обов'язок адміністрацій та національних судів застосовувати право ЄС у повному обсязі у межах своєї компетенції та захищати права, надані громадянам цим законом (безпосереднє застосування законодавства ЄС), та не застосовувати будь-які суперечливі національні положення, будь то до або після положень ЄС (першість законодавства ЄС над національним законодавством).

принцип відповідальності

- ◎ Суд також визнав принцип відповідальності держав-членів за порушення законодавства ЄС, який, по-перше, відіграє важливу роль у зміцненні захисту прав, наданих фізичним особам положеннями ЄС, і, по-друге, може сприяти більш ретельному застосуванню Положення ЄС державами-членами. Таким чином, порушення, вчинені державами-членами, можуть спричинити зобов'язання щодо виплати компенсації, що в деяких випадках може мати серйозні наслідки для їх державних коштів.

Основоположні
принципи, встановлені
***прецедентною
практикою***

принцип прямої дії законодавства

- ◎ У своїй прецедентній практиці (починаючи з Van Gend & Loos у 1963 р.) Суд запровадив принцип прямої дії законодавства Співтовариства в державах-членах, який тепер дозволяє європейським громадянам безпосередньо покладатися на норми права Європейського Союзу перед своїм національним суди.

Транспортна компанія Van Gend & Loos

- © Транспортна компанія Van Gend & Loos імпортувала товари з Німеччини до Нідерландів і повинна була сплатити **митні збори, які, на її думку, були несумісними з правилом Договору про ЄЕС**, що забороняє збільшення митних зборів у торгівлі між державами-членами. Під час акції було порушено питання про колізію між національним законодавством та положеннями Договору про ЄЕС. Суд вирішив запитання, винесене судом Нідерландів, виклавши доктрину прямої дії, надавши таким чином транспортній компанії пряму гарантію своїх прав згідно із законодавством Співтовариства перед національним судом.

перевага права Співтовариства над внутрішнім законодавством

- ◎ У 1964 р. **Рішення Коста** встановило перевагу права Співтовариства над внутрішнім законодавством. У цьому випадку італійський суд звернувся до Суду з питанням, чи відповідає італійський закон про націоналізацію виробництва та розподілу електричної енергії певним нормам Договору про ЄЕС. Суд запровадив доктрину першості права Співтовариства, засновуючи її на специфічному характері правового порядку Співтовариства, який повинен однаково застосовуватися у всіх державах-членах.

відповідальність держави-члена перед фізичними особами за шкоду, заподіяну їм порушенням законодавства Співтовариства

У 1991 р. **У справі Francovich** та інші Суд розробив ще одну фундаментальну концепцію - відповідальність держави-члена перед фізичними особами за шкоду, заподіяну їм порушенням законодавства Співтовариства цією державою. Таким чином, з 1991 року європейські громадяни можуть подавати позов про відшкодування збитків проти держави, яка порушує правила Співтовариства.

Двоє громадян Італії, яким їх неплатоспроможні роботодавці мали заборгованість, подали заяви про те, що італійська держава не транспонувала норм Співтовариства, що захищають працівників у разі неплатоспроможності їх роботодавців. Посилаючись на італійський суд, Суд зазначив, що розглянута директива була розроблена для надання особам прав, у яких їм було відмовлено внаслідок бездіяльності держави, яка не реалізувала директиву. Таким чином, Суд відкрив можливість позову про відшкодування збитків проти самої держави.

Court of Justice

Склад

- ◎ Суд складається з 27 суддів та 11 генеральних адвокатів. Судді та генеральні адвокати призначаються за спільною згодою урядів держав-членів після консультації з колегією, відповідальною за надання висновку щодо придатності потенційних кандидатів виконувати відповідні обов'язки. Вони призначаються строком на **шість років**, який можна поновлювати. Вони обираються з числа осіб, незалежність яких не викликає сумнівів і які мають кваліфікацію, необхідну для призначення у відповідних країнах на вищі судові посади

E | COMPOSITION OF THE COURT OF JUSTICE

Президент та Віце-президент

- ◎ Судді Суду обирають між собою Президента та Віце-президента на трирічний термін, який може поновлюватися. Президент керує роботою Суду та головує на слуханнях та обговореннях у повному складі Суду чи Великої палати. Віце-президент допомагає Президентові у виконанні його службових обов'язків і за потреби займає його місце.

Формат засідань:

Суд може засідати

- ⦿ у повному складі
- ⦿ у Великій палаті з 15 суддів або
- ⦿ в палатах з трьох або п'яти суддів.

Повний склад

- ◎ Суд засідає повноважним судом у конкретних справах, передбачених Статутом Суду
- ◎ (включаючи провадження щодо звільнення Європейського омбудсмена або
- ◎ члена Європейської Комісії, який не виконав своїх зобов'язань),
- ◎ і коли Суд вважає, що справа має виняткове значення.

Grand Chamber

- ◎ Суд засідає у Великій палаті, коли про це вимагає держава-член або установа, яка є стороною процесу, і в особливо складних або важливих справах.

Палати 3/5 суддів

- ◎ Інші справи розглядають палати з трьох або п'яти суддів.
- ◎ Президенти палат з п'яти суддів обираються на три роки,
- ◎ а палати з трьох суддів - на один рік.

	2014			2015			2016			2017			2018		
	Judgments/opinions	Orders ²	Total	Judgments/opinions	Orders ²	Total	Judgments/opinions	Orders ²	Total	Judgments/opinions	Orders ²	Total	Judgments/opinions	Orders ²	Total
Full Court	1		1							1		1	1		1
Grand Chamber	51	3	54	47		47	54		54	46		46	76		76
Chambers (five judges)	320	20	340	298	20	318	280	20	300	312	10	322	300	15	315
Chambers (three judges)	110	118	228	93	89	182	120	162	282	151	105	256	153	93	246
Vice-President		1	1		7	7		5	5		3	3		7	7
Total	482	142	624	438	116	554	454	187	641	510	118	628	530	115	645

Типи справ, які розглядає Суд

Є п'ять найбільш типових справ:

1. клопотання про попереднє рішення;
2. позови у зв'язку з невиконанням зобов'язань;
3. позови про визнання рішень недійсними;
4. позови про бездіяльність;
5. Апеляції.

Попереднє рішення

- ⊙ Для забезпечення ефективного та рівномірного застосування законодавства Європейського Союзу та запобігання різному тлумаченню національні суди можуть, а іноді і повинні звертатися до Суду та просити його пояснити пункт щодо тлумачення законодавства ЄС, щоб вони могли з'ясувати, наприклад, чи відповідає їх національне законодавство цьому закону.

Позови за невиконання зобов'язань

- ◎ Ці дії дозволяють Суду визначити, чи виконала держава-член свої зобов'язання за законодавством Європейського Союзу. Перед передачею справи до Суду ЄС Комісія проводить попередню процедуру, в рамках якої відповідна держава-член надає можливість відповісти на скарги, адресовані їй. Якщо ця процедура не призведе до того, що держава-член припинить порушення, до суду може бути подано позов про порушення законодавства ЄС.

- ◎ Позов може бути поданий Комісією - як це зазвичай буває на практиці - або державою-членом. Якщо Суд визнає, що зобов'язання не було виконано, держава повинна негайно припинити порушення. Якщо після подальшого позову Комісії **Суд** встановить, що відповідна держава-член не виконала її рішення, він може накласти на нього **фіксовану або періодичну фінансову пеню**. Однак, якщо **Комісія** не повідомляється про заходи, що транспонують директиву, вона **може запропонувати Суду накласти грошову санкцію** на відповідну державу-член, **як тільки буде винесено первинне рішення** про невиконання зобов'язань.

Позови про скасування

- ⊙ Якщо якась країна ЄС, Рада, Комісія або, за певних умов, Парламент вважають, що конкретний правовий акт ЄС не є правомірним, вони можуть звернутися до Суду з проханням його скасувати. Позови про скасування можуть також ініціювати фізичні особи, які звертаються до Суду з проханням скасувати певний закон, оскільки він безпосередньо та негативно впливає на них.
- ⊙ Якщо Суд вважає, що закон про який йдеться, був прийнятий з порушенням відповідної процедури, або якщо він невірно базується на установчих договорах, він може оголосити його недійсним та таким, що не має юридичної сили.

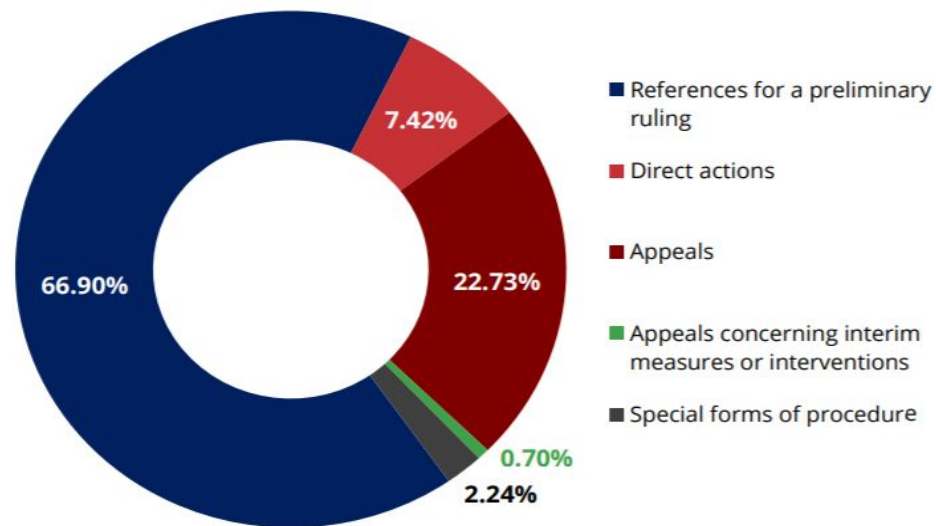
Позови про бездіяльність

- ⦿ Установчі договори вимагають, щоб Європейський Парламент, Рада ЄС та Комісія виносили певні рішення за певних обставин. Якщо вони цього не роблять, держави, інші інституції ЄС та, в окремих випадках, фізичні особи і компанії можуть подати скаргу до Суду, щоб це порушення було офіційно зареєстроване.
- ⦿ Юрисдикція розгляду позовів за бездіяльність розподіляється між Судом та Загальним судом за тими ж критеріями, що і для скасування скарг.

Апеляції

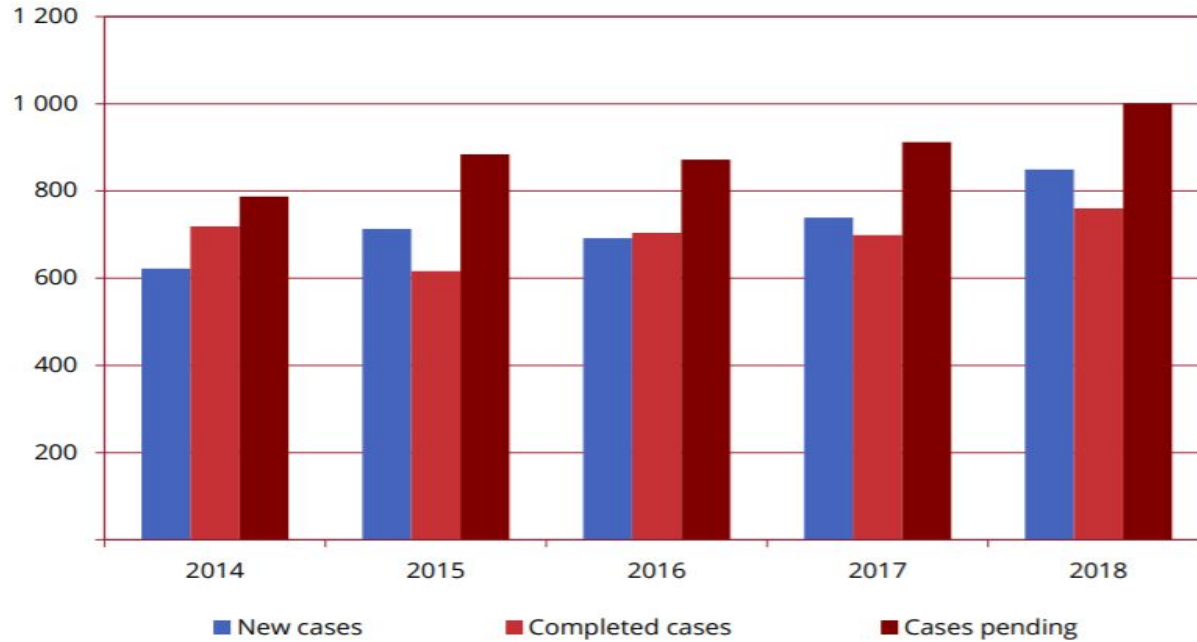
- ⦿ Апеляції лише щодо юридичних питань можуть бути подані до Суду проти рішень та розпоряджень Загального суду. Якщо апеляційна скарга є прийнятною та обґрунтованою, Суд скасовує рішення Загального суду. Якщо стан провадження дозволяє це, Суд може сам вирішити справу. В іншому випадку він повертає справу назад до Загального суду, який зобов'язаний рішенням, винесеним Судом щодо апеляції.

2018

	2014	2015	2016	2017	2018
References for a preliminary ruling	428	436	470	533	568
Direct actions	74	48	35	46	63
Appeals	111	206	168	141	193
Appeals concerning interim measures or interventions		9	7	6	6
Requests for an opinion	1	3		1	
Special forms of procedure ¹	8	11	12	12	19
Total	622	713	692	739	849

I. General activity of the Court of Justice — New cases, completed cases, cases pending (2014-2018)

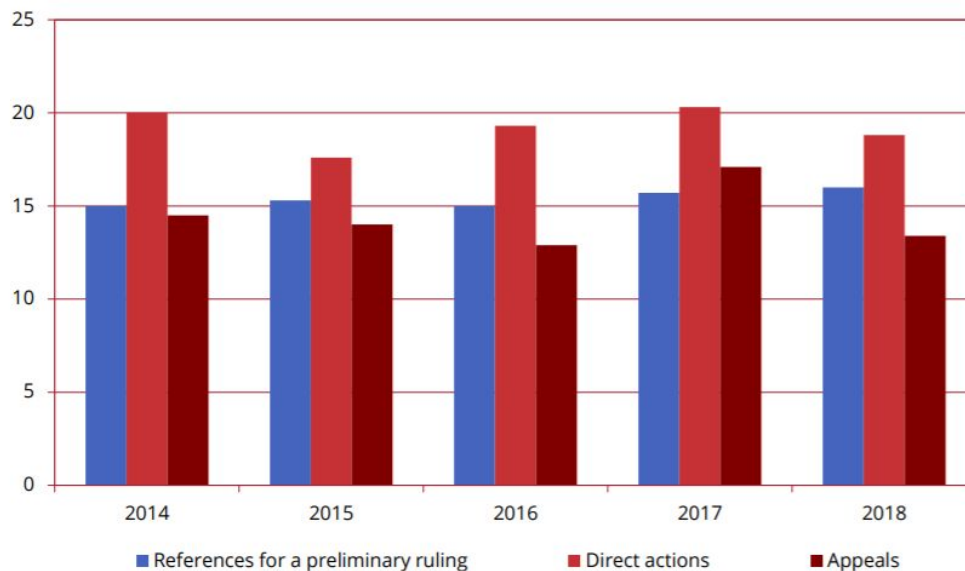
	2014	2015	2016	2017	2018
New cases	622	713	692	739	849
Completed cases	719	616	704	699	760
Cases pending	787	884	872	912	1 001

**XX. General trend in the work of the Court (1952–2018) —
New cases and judgments or opinions**

Year	New cases ¹						Judgments/opinions ²
	References for a preliminary ruling	Direct actions	Appeals	Appeals concerning interim measures or interventions	Requests for an opinion	Total	
1953		4				4	
1954		10				10	2
1955		9				9	2
1956		11				11	2
1957		19				19	2
1958		43				43	10
1959		46			1	47	5
1960		22			1	23	2
1961	1	24			1	26	1
1962	5	30				35	2
1963	6	99				105	7
1964	6	49				55	4
1965	7	55				62	4
1966	1	30				31	2
1967	23	14				37	
1968	9	24				33	1
1969	17	60				77	2
1970	32	47				79	
1971	37	59				96	1
1972	40	42				82	2
1973	61	131				192	6

1989	139	244				383	19	188
1990	141	221	15	1		378	12	193
1991	186	140	13	1	2	342	9	204
1992	162	251	24	1	2	440	5	210
1993	204	265	17			486	13	203
1994	203	125	12	1	3	344	4	188
1995	251	109	46	2		408	3	172
1996	256	132	25	3		416	4	193
1997	239	169	30	5		443	1	242
1998	264	147	66	4		481	2	254
1999	255	214	68	4		541	4	235
2000	224	197	66	13	2	502	4	273
2001	237	187	72	7		503	6	244
2002	216	204	46	4		470	1	269
2003	210	277	63	5	1	556	7	308
2004	249	219	52	6	1	527	3	375
2005	221	179	66	1		467	2	362
2006	251	201	80	3		535	1	351
2007	265	221	79	8		573	3	379
2008	288	210	77	8	1	584	3	333
2009	302	143	105	2	1	553	1	376
2010	385	136	97	6		624	3	370
2011	423	81	162	13		679	3	370
2012	404	73	136	3	1	617		357
2013	450	72	161	5	2	690	1	434
2014	428	74	111		1	614	3	416
2015	436	48	206	9	3	702	2	399
2016	470	35	168	7		680	3	412
2017	533	46	141	6	1	727	3	466
2018	568	63	193	6		830	6	462
Total	10 717	9 093	2 397	134	27	22 368	373	11 952

XIV. Completed cases — Duration of proceedings in months (2014-2018) ¹ (judgments and orders involving a judicial determination)

	2014	2015	2016	2017	2018
References for a preliminary ruling	15	15.3	15	15.7	16
Urgent preliminary ruling procedure	2.2	1.9	2.7	2.9	3.1
Expedited procedures	3.5	5.3	4	8.1	2.2
Direct actions	20	17.6	19.3	20.3	18.8
Expedited procedures					9
Appeals	14.5	14	12.9	17.1	13.4
Expedited procedures			10.2		

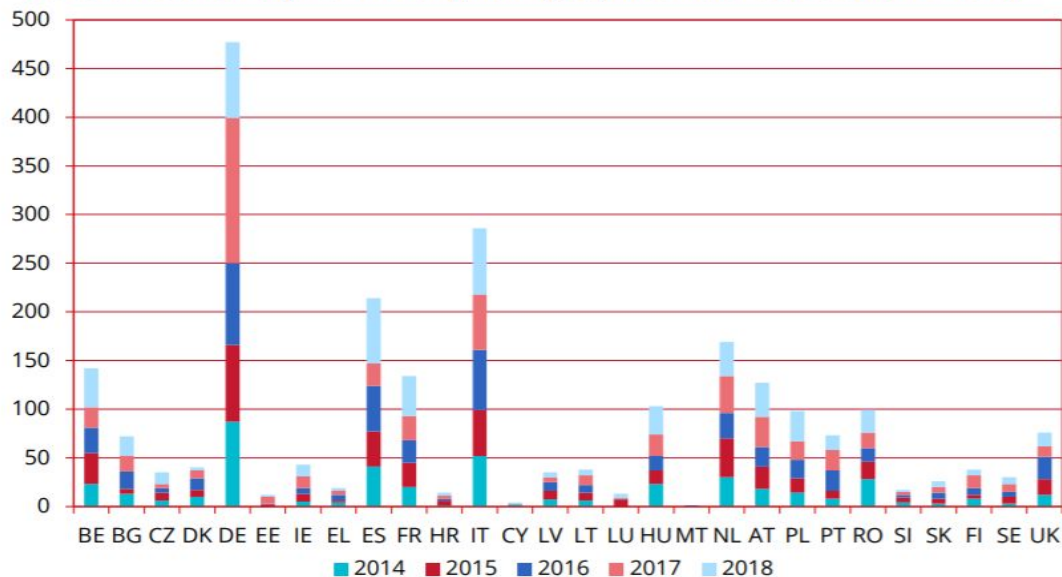
XVIII. Urgent preliminary ruling procedure (2014-2018)

Requests for the urgent preliminary ruling procedure to be applied ¹

	2014	2015	2016	2017	2018	Total
Judicial cooperation in civil matters	3	4		5	5	17
Judicial cooperation in criminal matters	1	5	7	6	8	27
Borders, asylum and immigration	1	2	5	4	5	17
Others	1				1	2
Total	6	11	12	15	19	63

V. New cases —

References for a preliminary ruling by Member State (2014-2018)

	2014	2015	2016	2017	2018	Total
Belgium	23	32	26	21	40	142
Bulgaria	13	5	18	16	20	72
Czech Republic	6	8	5	4	12	35
Denmark	10	7	12	8	3	40
Germany	87	79	84	149	78	477
Estonia		2	1	7	2	12
Ireland	5	8	6	12	12	43
Greece	4	2	6	4	3	19
Spain	41	36	47	23	67	214
France	20	25	23	25	41	134
Croatia	1	5	2	3	3	14
Italy	52	47	62	57	68	286
Cyprus	2				1	3

III. New cases — Subject matter of the action (2014-2018)

	2014	2015	2016	2017	2018
Access to documents	1	7	6	1	10
Accession of new States				1	
Agriculture	12	17	27	14	26
Approximation of laws	21	22	34	42	53
Arbitration clause				5	2
Area of freedom, security and justice	53	53	76	98	82
Association of the Overseas Countries and Territories		1			
Citizenship of the Union	9	6	7	8	6
Commercial policy	11	15	20	8	5
Common fisheries policy	2	1	3	1	1
Common foreign and security policy	7	12	7	6	7
Company law		1	7	1	2
Competition	23	40	35	7	25
Consumer protection	34	40	23	36	41
Customs union and Common Customs Tariff	24	29	13	14	13
Economic and monetary policy	3	11	1	7	3
Economic, social and territorial cohesion	1	3		2	1
Education, vocational training, youth and sport	1			2	
Employment	1				
Energy	4	1	3	2	12
Environment	41	47	30	40	50
External action by the European Union	2	3	4	3	4
Financial provisions (budget, financial framework, own resources, combating fraud and so forth)	4	6	3	6	6
Free movement of capital	7	6	4	12	9
Free movement of goods	11	8	3	6	4
Freedom of establishment	26	12	16	8	7
Freedom of movement for persons	11	15	28	16	19
Freedom to provide services	19	24	15	18	38
Industrial policy	9	11	3	6	3
Intellectual and industrial property	47	88	66	73	92
Law governing the institutions	28	24	22	26	34
Principles of EU law	23	13	11	12	29
Public health	2	10	1	1	4
Public procurement	21	26	19	23	28

General Court

Склад

- ◎ Загальний суд складається з **двох суддів від кожної держави-члена**. Судді призначаються за спільною згодою урядів держав-членів після консультацій з колегією, відповідальною за надання висновку про придатність кандидатів виконувати обов'язки судді. Термін їх повноважень становить **шість років** і може поновлюватися. Вони призначають свого Президента строком на три роки. Вони призначають Секретаря на термін шести років.

Відмінності:

На відміну від Суду, Загальний суд **не має постійних генеральних адвокатів**. Однак це завдання у виняткових обставинах може виконувати суддя.

Справи в Генеральному суді розглядаються **палатами з п'яти чи трьох суддів або, в деяких випадках, одиночно**. Він також може засідати у складі Великої палати (п'ятнадцять суддів), коли це виправдано юридичною складністю або важливістю справи.

Президенти палат з п'яти суддів обираються з числа суддів строком на три роки.

Загальний суд має власний реєстр, але використовує адміністративні та мовні послуги установи для інших своїх потреб.

Юрисдикція

Генеральний суд має юрисдикцію розглядати та визначати:

позови фізичних або юридичних осіб проти актів установ, органів, бюро чи агентств Європейського Союзу (які адресовані їм або стосуються їх безпосереднього та індивідуального характеру) та проти регуляторних актів (які стосуються їх безпосередньо і які стосуються не тягне за собою імплементаційних заходів) або проти бездіяльності з боку цих установ, органів, офісів чи установ; наприклад, справа, порушена компанією проти рішення Комісії про накладення штрафу на цю компанію;

позови держав-членів проти Комісії;

дії, подані державами-членами проти Ради стосовно актів, прийнятих у галузі державної допомоги, заходів щодо захисту торгівлі (демпінг) та актів, за допомогою яких вона здійснює виконавчі повноваження;

дії, що вимагають відшкодування шкоди, заподіяної установами чи органами, офісами чи установами Європейського Союзу або їх персоналом;

дії на основі контрактів, укладених Європейським Союзом, які прямо передбачають юрисдикцію Загального суду;

позови, що стосуються інтелектуальної власності, порушені проти Бюро інтелектуальної власності Європейського Союзу та проти Бюро сортів рослинництва Співтовариства;

Безкоштовно

- ◎ Процедура в Загальному суді не включає судового збору. Однак витрати на адвоката, який має право з'явитися перед судом, не оплачуються судом.
- ◎ Незважаючи на це, будь-яка особа, яка не може покрити витрати справи, може звернутися за правовою допомогою.

Case-law / Судова практика

Навколишнє середовище та споживачі:

ЄС заборонив продаж продукції з тюленів.

У 2013 році Загальний суд підтримав цю заборону. Він вирішив, що, беручи до уваги різні правила, прийняті державами-членами щодо торгівлі продукцією з тюленів, ЄС має право гармонізувати правила.

Inuit Tapiriit Kanatami v Commission, T-526/10, 25 April 2013

ГМО

- ⦿ В межах ЄС генетично модифіковані організми (ГМО) можуть продаватися лише за наявності дозволу. У 2010 р. Комісія дозволила продаж генетично модифікованої картоплі Амфлора після отримання наукового висновку, який свідчить, що картопля Амфлори не становить ризику для здоров'я людей чи навколишнього середовища. Загальний суд скасував це дозвіл на підставі процесуальних помилок; зокрема, що Комісія не представила проект дозволу компетентним комітетам.

Hungary v Commission, T-240/10, 13 December 2010

Свобода надання послуг

- Відповідно до законодавства ЄС, події, які держава-член вважає найважливішими соціальними значеннями, не можуть показуватись лише на платному телебаченні, а також повинні транслюватися на ефірному телебаченні. У 2011 році Генеральний суд підтвердив, що держава-член може вимагати безкоштовного мовлення всіх футбольних матчів чемпіонату світу та чемпіонату Європи з футболу. Генеральний суд обґрунтував це рішення на підставі права громадськості на інформацію та необхідності забезпечити широкий доступ громадськості до телевізійних трансляцій цих подій.

FIFA v Commission, T-385/07, 17 February 2011

Закон про інститути ЄС

- © У 2007 році Бюро відбору персоналу Європейського Союзу (EPSO) опублікувало заклик до висловлення зацікавленості з метою набору європейськими установами контрактного персоналу. Ця реклама була написана лише німецькою, англійською та французькою мовами. Загальний суд скасував заклик про заяву про заінтересованість на підставі мовної дискримінації. Його публікація трьома мовами не дозволила деяким потенційним кандидатам про це знати, і вона надала перевагу німецьким, англійським та франкомовним кандидатам.

Italy v Commission, T-205/07, 3 February 2011

Торгові марки - інтелектуальна та промислова власність

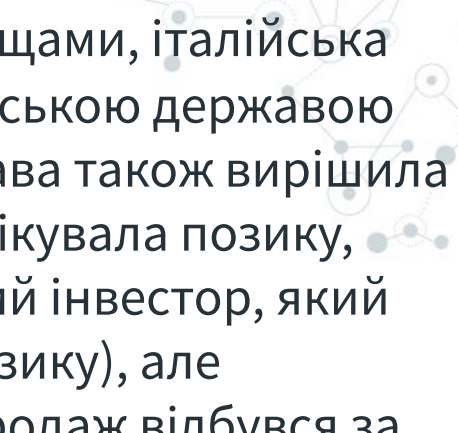
У 2012 році Генеральний суд постановив, що VIAGUARA не може бути зареєстрована як торгова марка Співтовариства для напоїв через існуючу торгову марку VIAGRA для лікарських засобів. Визнаючи, що напої та лікарські засоби є різними товарами, Генеральний суд висловив думку, що VIAGUARA може несправедливо скористатися репутацією торгової марки VIAGRA. Споживача можна було змусити купувати напої, оскільки він вважав, що він буде мати подібні якості з лікарським засобом (зокрема, підвищення лібідо).

- © У 2010 році Монако (країна) звернулось до ЄС з проханням захистити міжнародну торгову марку „MONACO”, якій було відмовлено, зокрема, заради розваг, спорту та проживання. Загальний суд підтримав це рішення, визнавши, що термін МОНАКО, зважаючи, зокрема, на славу його королівської родини, організацію Гран-прі Формули-1 та фестиваль цирку, нагадує про географічну територію і є суто описовим походження або географічного призначення відповідних послуг. Тому він не може бути захищений як торгова марка в ЄС

MEM v OMIH (MONACO), T-197/13, 15 January 2015

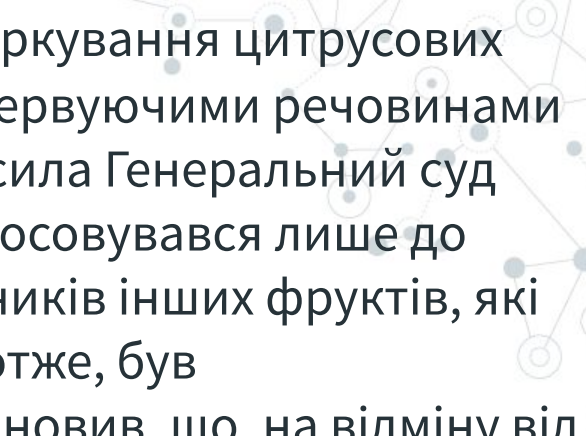
- У 2004 році Комісія наклала на **Microsoft** штраф у розмірі 497 мільйонів євро за зловживання домінуючим становищем, відмовляючись протягом кількох років розкривати конкурентам інформацію, необхідну для розробки та розповсюдження альтернативних рішень, сумісних з Windows. Загальний суд підтримав штраф у своєму рішенні 2007 року.
- У 2008 році Комісія наклала на Microsoft додатковий штраф у розмірі 899 мільйонів євро за небажання діяти згідно з рішенням 2004 року та розкрити відповідну інформацію своїм конкурентам у встановлений термін та протягом розумна ставка. Загальний суд підтвердив аналіз Комісії, але зменшив другий штраф до 860 євро, щоб врахувати той факт, що Комісія дозволила Microsoft продовжувати впроваджувати певні практики на перехідній основі.

Microsoft v Commission, T-201/04, 17 September 2007, and T-167/08, 27 June 2012

© зіткнувшись з серйозними фінансовими труднощами, італійська авіакомпанія Alitalia отримала в 2008 році італійською державою позику в розмірі 300 млн. Євро, італійська держава також вирішила продати свою частку в компанії. Комісія класифікувала позику, надану Alitalia, як незаконну (оскільки приватний інвестор, який потрапив у таку ж ситуацію, не надав би таку позику), але дозволила продаж своїх активів за умови, що продаж відбувся за ринковою ціною. Ryanair скаржився на те, що "Аліталія" скористалася державною допомогою, яка була несумісною із законодавством ЄС, і подав позов до Генерального суду. Суд погодився з Комісією, підтримавши позов.

© **Ryanair v Commission, T-123/09, 28 March 2012**

У 2011 році Комісія запровадила обов'язкове маркування цитрусових фруктів, які після збирання обробляються консервуючими речовинами або іншими хімічними речовинами. Іспанія просила Генеральний суд скасувати ці правила на тій підставі, що він застосовувався лише до виробників цитрусових фруктів - а не до виробників інших фруктів, які також переробляються після збору врожаю - і, отже, був дискримінаційним. Однак Генеральний суд встановив, що, на відміну від цих інших фруктів (банани, кавуни, диня), шкірки цитрусових можна використовувати у кулінарії, і тому вимоги до упаковки забезпечують, без дискримінації, однаково високий рівень захисту споживачів.

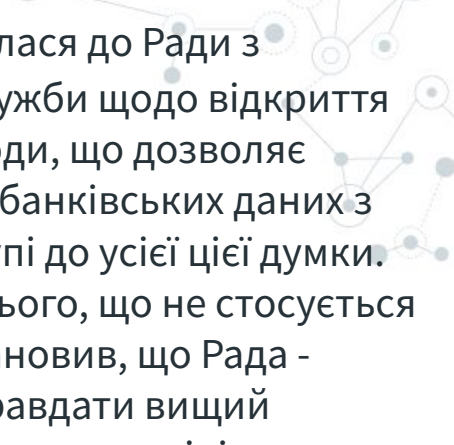
Spain v Commission, T-481/11, 13 November 2014

◎ **Обмежувальні заходи** або „санкції” становлять ключовий інструмент зовнішньої політики, за допомогою якого ЄС прагне змінити політику чи поведінку країни. Вони можуть мати форму ембарго на озброєння, заморожування активів, обмеження на в'їзд на територію ЄС та подорожі територією ЄС, заборони на ввезення чи вивезення тощо. Вони можуть бути націлені на уряди, компанії, приватних осіб та групи або організації (наприклад, терористичні групи, наприклад). Окрім терористичних організацій, таких як "Аль-Каїда", близько тридцяти країн вже ввели санкції, накладені на них Радою Європейського Союзу, включаючи Афганістан, Білорусь, Кот-д'Івуар, Єгипет, Іран, Лівію, Росію, Сирію, Туніс,

© У 2010 році іранська компанія "Фульмен" та її директор були піддані заморожуванню своїх коштів на підставі того, що, за словами Ради, вони брали участь у встановленні електричного обладнання на секретному місці, підключеному до іранської ядерної програми. Однак Генеральний суд скасував замороження. Він встановив, що Рада засновувала свої міркування на простих необґрунтованих твердженнях, і, таким чином, вона не надала доказів втручання Фульмена або її директора на відповідному місці. Загальний суд постановив, що Рада повинна була надати такі докази.

Фульмен і Ферейдун Махмудіан проти Ради, T-439/10 та T440 / 10, 21 березня 2012 р.

У 2009 році голландський євродепутат Софі Інт Вельд звернулася до Ради з проханням отримати доступ до висновку своєї юридичної служби щодо відкриття переговорів між ЄС та США щодо майбутньої угоди SWIFT (угоди, що дозволяє американським владам отримувати доступ до європейських банківських даних з цією метою. боротьби з тероризмом). Рада відмовила у доступі до усієї цієї думки. Загальний суд частково скасував цю відмову (а саме щодо всього, що не стосується конкретного змісту угоди та переговорних вказівок). Він встановив, що Рада - перевіряючи, чи може розкриття відповідних елементів виправдати вищий суспільний інтерес, - не довів конкретними доказами, що існує ризик підірвати захист правових думок, і не взяв до уваги той факт, що відповідна думка стосувалася конкретної сфери захисту персональних даних.

У справі Не Вельд проти Ради, T-529/09, 4 травня 2012 рф

Європейський центральний банк

[Штаб-квартира](#)

[Франкфурт](#), [Німеччина](#)

- ⦿ Європейський центральний банк (ЄЦБ) є центральним банком єврозони, валютного союзу 19 країн-членів ЄС, які використовують євро. Створений Амстердамським договором, ЄЦБ є одним з найважливіших центральних банків у світі і виконує функцію одного з семи інститутів Європейського Союзу, закріпленого в Договорі про Європейський Союз (ДФЄ). Акціонерний капітал банку належить усім 27 центральним банкам кожної держави-члена ЄС. Поточним президентом ЄЦБ є Крістін Лагард

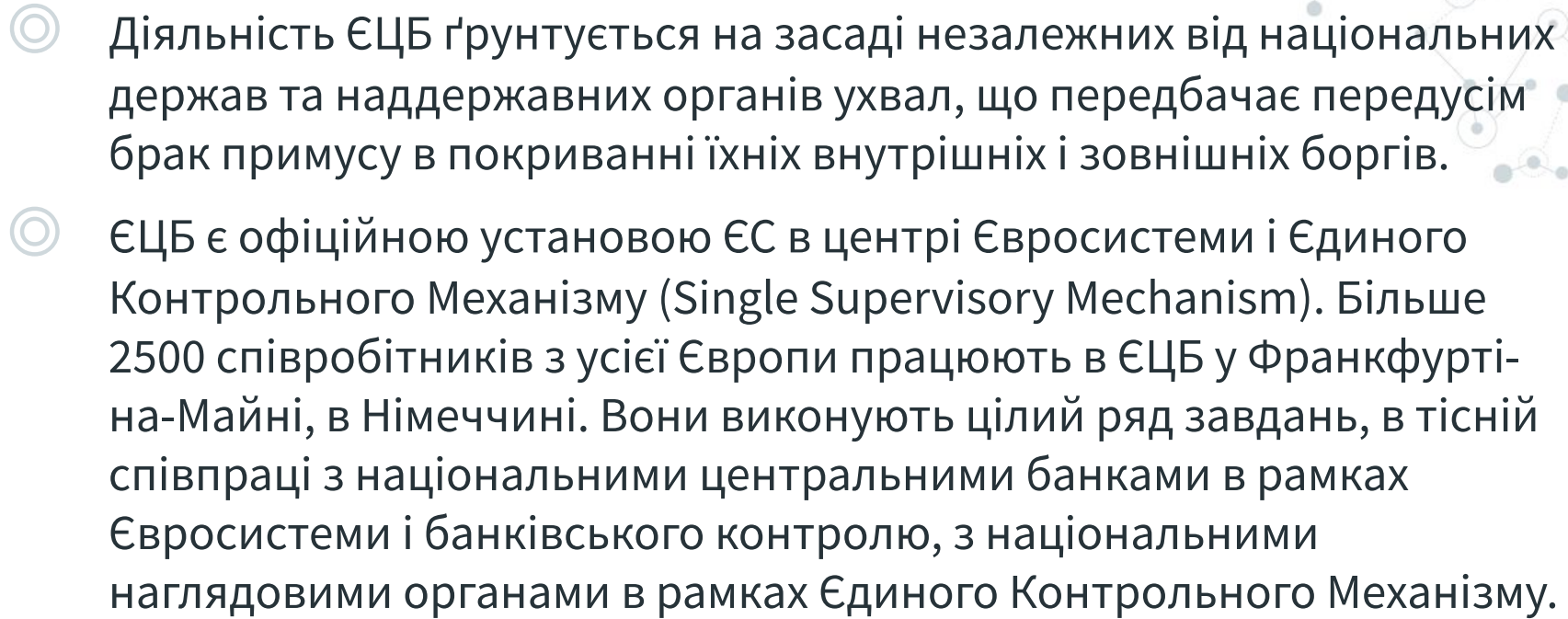
Основною метою ЄЦБ, передбаченою статтею 2 Статуту ЄЦБ, є підтримка цінової стабільності в Єврозоні. Основними завданнями, викладеними у статті 3 Статуту, є

- ⦿ встановлення та реалізація грошово-кредитної політики для Єврозони,
- ⦿ проведення валютних операцій,
- ⦿ піклування про іноземні резерви Європейської системи центральних банків та
- ⦿ функціонування інфраструктури фінансового ринку в рамках платіжної системи TARGET2 та технічної платформи для розрахунків з цінними паперами в Європі.

Згідно зі статтею 16 Статуту ЄЦБ має виключне право санкціонувати емісію банкнот євро. Держави-члени можуть випускати монети євро, але сума повинна бути попередньо дозволена ЄЦБ.

Акції:

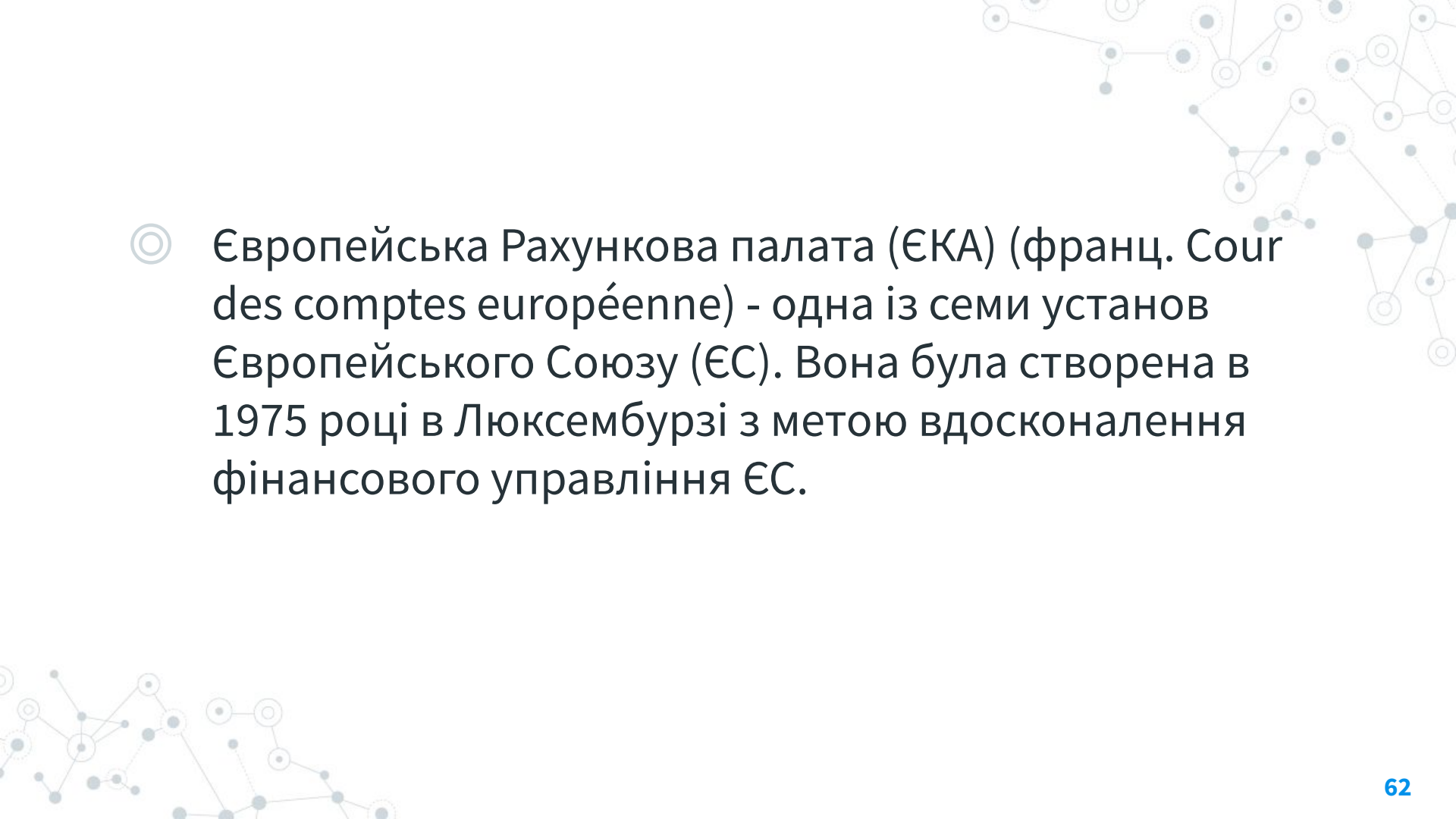
- ◎ ЄЦБ регулюється європейським законодавством безпосередньо, але його структура нагадує організацію корпорації в тому сенсі, що ЄЦБ має акціонерів та акціонерний капітал. Його капітал складає 11 млрд. Євро, що зберігається національними центральними банками держав-членів як акціонери.
- ◎ Акції в ЄЦБ не підлягають передачі

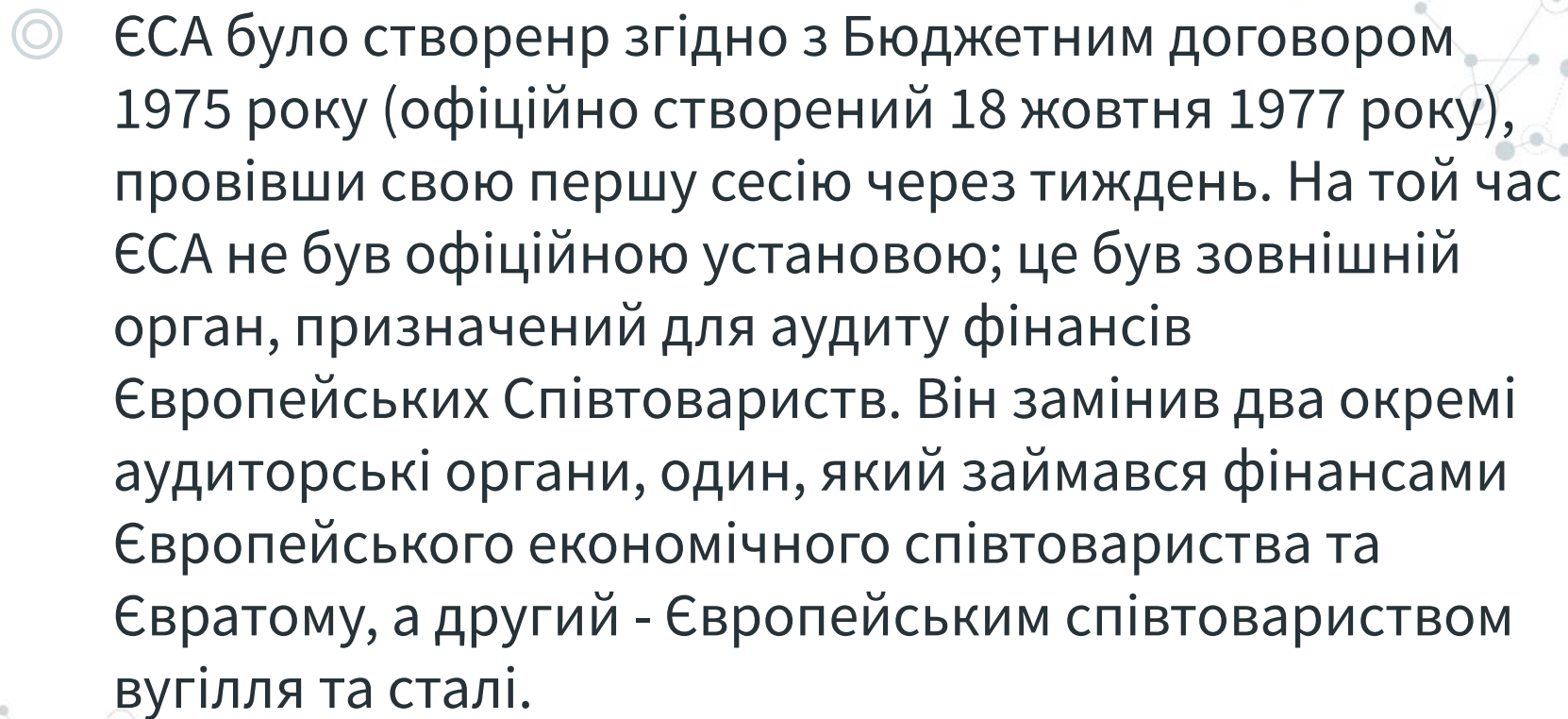
-
- Діяльність ЄЦБ ґрунтується на засаді незалежних від національних держав та наддержавних органів ухвал, що передбачає передусім брак примусу в покриванні їхніх внутрішніх і зовнішніх боргів.
 - ЄЦБ є офіційною установою ЄС в центрі Євросистеми і Єдиного Контрольного Механізму (Single Supervisory Mechanism). Більше 2500 співробітників з усієї Європи працюють в ЄЦБ у Франкфурті-на-Майні, в Німеччині. Вони виконують цілий ряд завдань, в тісній співпраці з національними центральними банками в рамках Євросистеми і банківського контролю, з національними наглядовими органами в рамках Єдиного Контрольного Механізму.

- ◎ Найвищий орган ЄЦБ — Управлінська рада, до якої входять члени правління ЄЦБ та керівники центральних банків країн-учасниць. Ухвали потребують простої більшості голосів, кожний член управлінської ради має лише один голос.
- ◎ Правління ЄЦБ очолює президент, якому підпорядковується віце-президент та чотири заступники. Їхні призначення узгоджують з головами держав та урядів країн-учасниць. Ухвали правління також потребують простої більшості голосів. Головне завдання правління ЄЦБ — справджування вказівок та ухвал Управлінської ради, що передбачає залучення до їхнього виконання центральних банків країн ЄС.

Європейський суд аудиторів (Рахункова палата)
(англ. *European Court of Auditors*)

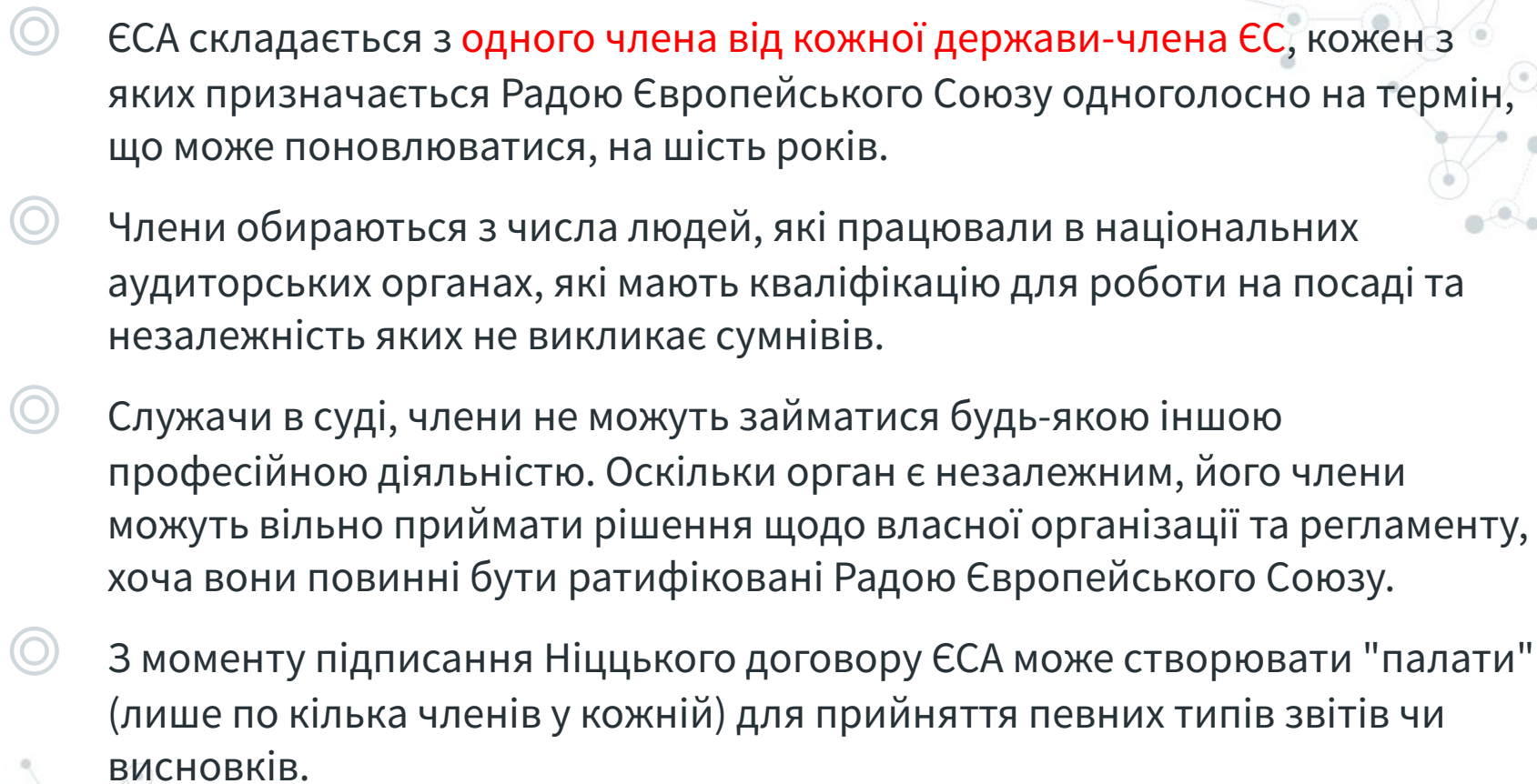
-
- ◎ Європейська Рахункова палата (ЄКА) (франц. Cour des comptes européenne) - одна із семи установ Європейського Союзу (ЄС). Вона була створена в 1975 році в Люксембурзі з метою вдосконалення фінансового управління ЄС.

-
- © ЄСА було створенр згідно з Бюджетним договором 1975 року (офіційно створений 18 жовтня 1977 року), провівши свою першу сесію через тиждень. На той час ЄСА не був офіційною установою; це був зовнішній орган, призначений для аудиту фінансів Європейських Співтовариств. Він замінив два окремі аудиторські органи, один, який займався фінансами Європейського економічного співтовариства та Євратому, а другий - Європейським співтовариством вугілля та сталі.

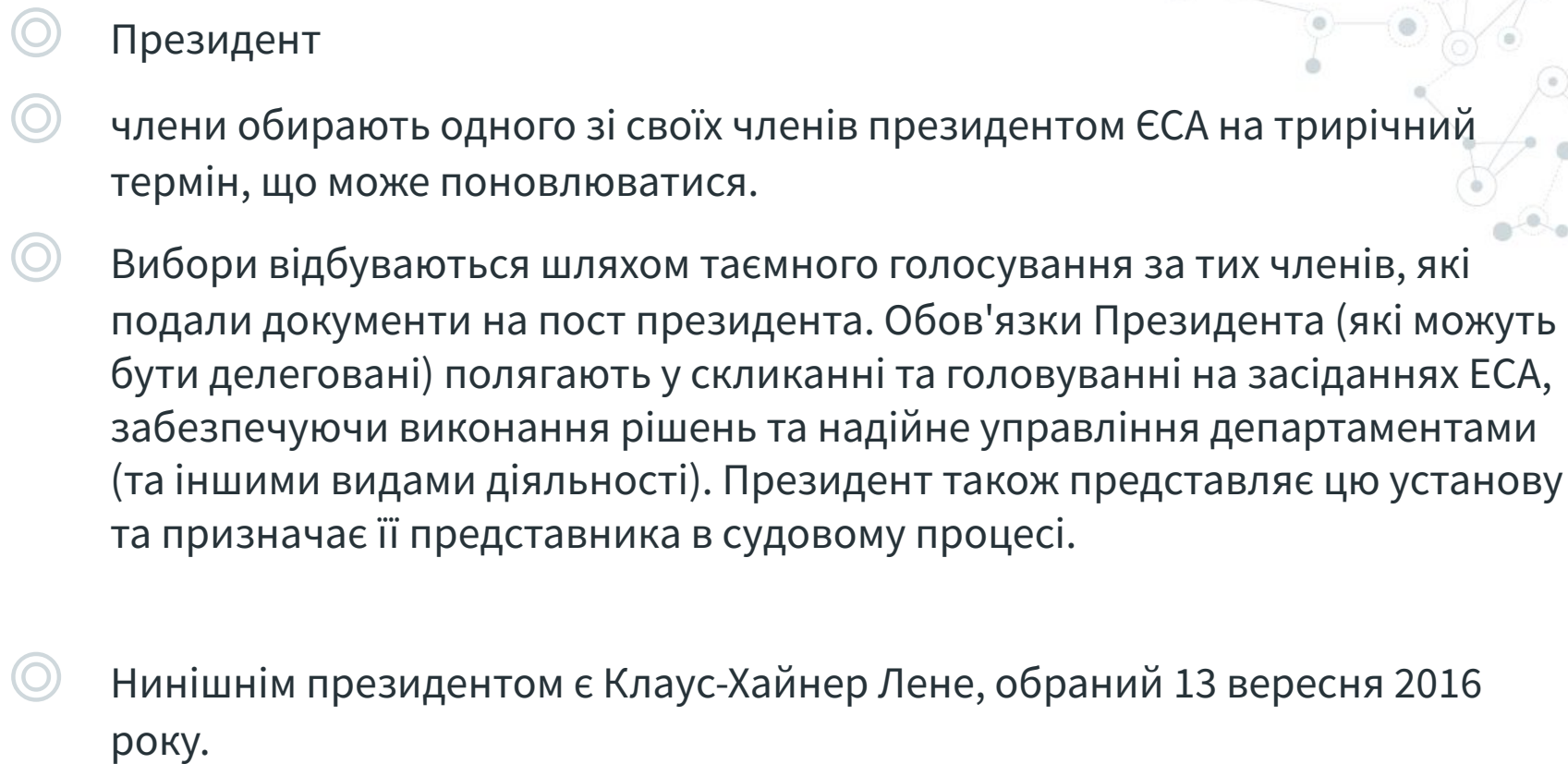
◎ ЄСА не мав визначеного правового статусу до Маастрихтського договору, коли він став п'ятою установою, першою новою установою з часу заснування Співтовариства. Ставши інститутом, він набув деяких нових повноважень, таких як **МОЖЛИВІСТЬ подавати позови до Європейського суду (ЄС)**. Спочатку його повноваження щодо аудиту стосувалися лише опори Європейського Союзу (ЄС) Європейського Співтовариства, але згідно з Амстердамським договором воно отримало повну владу щодо аудиту фінансів всього ЄС

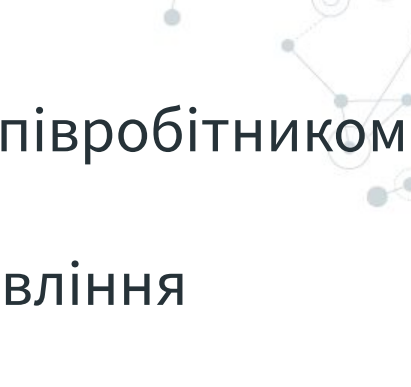
- ◎ Незважаючи на свою назву, ЄСА не має юрисдикційних функцій. Це швидше професійне агентство зовнішнього слідчого аудиту. Першочергова роль ЄСА полягає у **зовнішній перевірці, чи правильно виконувався бюджет Європейського Союзу**, чи кошти ЄС були витрачені на законних підставах та за належного управління. Роблячи це, ЄСА перевіряє документи всіх осіб, які займаються будь-якими доходами або витратами Союзу, та проводить виїзні перевірки. ЄСА зобов'язаний повідомляти про будь-які проблеми у своїх звітах для уваги держав-членів та установ ЄС, ці звіти включають загальні та конкретні щорічні звіти, а також спеціальні звіти про свої аудити ефективності. Рішення ЄСА є основою для рішень Європейської Комісії; наприклад, коли ЄСА виявив проблеми в управлінні коштами ЄС в регіонах Англії, Комісія призупинила фінансування цих регіонів і готова оштрафувати тих, хто не повернеться до прийнятних стандартів.

-
- ◎ **зв'язок з іншими установами**
 - ◎ наприклад, ключовою роллю є презентація щорічного звіту ЄСА перед Європейським Парламентом.

-
- ◎ ЄСА складається з **одного члена від кожної держави-члена ЄС**, кожен з яких призначається Радою Європейського Союзу одностайно на термін, що може поновлюватися, на шість років.
 - ◎ Члени обираються з числа людей, які працювали в національних аудиторських органах, які мають кваліфікацію для роботи на посаді та незалежність яких не викликає сумнівів.
 - ◎ Служачи в суді, члени не можуть займатися будь-якою іншою професійною діяльністю. Оскільки орган є незалежним, його члени можуть вільно приймати рішення щодо власної організації та регламенту, хоча вони повинні бути ратифіковані Радою Європейського Союзу.
 - ◎ З моменту підписання Ніццького договору ЄСА може створювати "палати" (лише по кілька членів у кожній) для прийняття певних типів звітів чи висновків.

- ◎ ЄСА підтримується штатом з приблизно 800 аудиторів, перекладачів та адміністраторів, набраних до складу Європейської державної служби. Аудитори поділяються на групи аудиторів, які перевіряють та готують проекти звітів для прийняття рішень ЄСА.
- ◎ Інспекції проводяться не лише в установах ЄС, а й у будь-якій державі, яка отримує кошти ЄС, враховуючи, що 90% доходів та витрат управляються національними органами влади, а не ЄС.
- ◎ Виявивши вину, ЄСА, не маючи власних юридичних повноважень, інформує Європейське бюро протидії шахрайству (OLAF), яке є агентством ЄС з боротьби з шахрайством. ЄСА також допомагає Генеральний секретар Європейської Рахункової палати, обраний Колегією членів ЄСА, який - поряд із загальним керівництвом та допомогою Президента - складає проекти протоколів та зберігає архіви рішень, а також забезпечення публікації звітів в Офіційному віснику Європейського Союзу.

-
- ◎ Президент
 - ◎ члени обирають одного зі своїх членів президентом ЄСА на трирічний термін, що може поновлюватися.
 - ◎ Вибори відбуваються шляхом таємного голосування за тих членів, які подали документи на пост президента. Обов'язки Президента (які можуть бути делеговані) полягають у скликанні та головуванні на засіданнях ЄСА, забезпечуючи виконання рішень та надійне управління департаментами (та іншими видами діяльності). Президент також представляє цю установу та призначає її представника в судовому процесі.
 - ◎ Нинішнім президентом є Клаус-Хайнер Лене, обраний 13 вересня 2016 року.

-
- ◎ Генеральний секретар
 - ◎ Генеральний секретар є найстаршим співробітником ЄСА. Призначений на 6 років, що може поновлюватися, він відповідає за управління персоналом та адміністрацію.
 - ◎ Крім того, Генеральний секретар відповідає за бюджет, переклад, навчання та інформаційні технології.
-